

מתקרבים, אותו יום נקרא יום ה'
להשיב רוחו אליו. שניינו,
באותה שעה פוך אותו הפתר
הקדוש על רוחו, ומהו? שפטוב
(תholim צ) ימי שנوتינו בהם
שבעים שנה. והיא בתר של
שבעים של הכל.

ואם מצד הגבורה הוא בא -
בתויב ואמ בגבורות שמנים שנה,
שפתר הגבורה הוא הרי שמיינি.
מפני זה לא אין מקום להמשך,
כמו שהוא רוחם עמל ואון.
במקום שלא היה יסוד, הבנו
לא עומד.

אמר רבבי יהודה, אשריהם
הצדיקים, כשהקדוש ברוך הוא
רוצה להשיב אליו את רוחו אליו.
ולשאב אותה רוח לתוכו.
שנינו, בשעה שרצה הקדוש
ברוך הוא להשיב אליו את רוחו,
אם רוח זו היא של צדיק, מה
בתויב? (קהלת יב) וחרות פשוב אל
האללים אשר נתנה.

ואם לא נמצא צדיק, אוילאותה
روح שארכיה לרוח באהש
שדוולת ולחטן כדי להשאב
לגורף המלך. ואם לא נתקנת, אויל
לאוთה רוח שמתגללת כאבן
בקף הקלע, שבחות (שמואל-א כה)
ואת נפש אייביך יקלענה בתוך
בף הקלע. שניינו, אם אותה רוח
זוכה, כמה טובות גנווים לה
באותו עולם שבחות (ישעיה ס) עין
לא ראתה אללים זולות יעשה
למחכה לו.

אמר רבבי יוסף, בשפטתךרים ימי
אותו האיש, שלשים יום
מכריזים עליו בועלם, ואפלו
אפרי השמי מכריזים עליו.
ואם צדיק הוא, שלשים יום
מכריזים עליו בין הצדיקים בגין
ען.

שניינו, כל אותן שלשים ימים
נשפטו יוצאה ממנה בכל לילה,

דבני נשא, ויוםו אתקריבוי, והוא יומא,
אתקרי יום ה', לאתבא רוחיה ליה. תנא
בhhיא שעה, פקדא והוא בתרא קדיישא,
על רוחיה. ומאן איהו, דכתיב, (תholim צ) ימי
שנותינו בהם שבעים שנה. והיא בתרא
שביעאה דכלא.

ואם מפטרא דגבורה קאת, כתיב, ואם
בגבירות שמנים שנה דכתרא דגבורה
תמנאה הו, מכאן ולהלאה, לית אמר
לאתמשך, כמה דעת אמר, ורhubem עמל ואון.
באמת דלא הויסדא, בנינא לא אתקרים.
אמר רבבי יהודה, זפאי אין צדיקיא, כד
קדשא בריך הוא בעא לאתבא רוחיה
לייה, ולשאבא בהוא רוחא בגניה. בתניא,
בשעתא קדשא בריך הוא בעא לאתבא
רוחיה ליה, אי זפאה הוא ההוא רוחא, מה
כתיב, (קהלת יב) וחרות פשוב אל האללים אשר
נתנה.

אי לא אשפה זפאה, ווי לההוא רוחא,
דבאי לאסתחה בנרא דדריליק,
ולאתקנא בגין לאשתבא בגופא דמלכא
ואיל לא אתקנת, ווי לההוא רוחא,
דמתגלגלא כאבנה בקוספיתא, דכתיב, (שמואל
א כה) ואות נפש אייביך יקלענה בתוך בף הקלע.
תניא, אי ההוא רוחא זכי, כמה טבין גניין
לייה בההוא עלמא. דכתיב, (ישעיה ס) עין לא

ראתה אללים זולות יעשה לממחה לו.
אמר רבבי יוסף, כד הוא בר נש אתקריבוי
יוםו, תלתין יומין מכריזי עלי
בעלמא ואפלו צפרי שמיא מכריזין עלי.
ואיל זפאה הוא, תלתין יומין מכריזין עלי
בין צדיקיא, בגין תא דען.
תנא, כל אינון תלתין יומין, נשמתיה נפקת